

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 168/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júla 2007 v konaní o sťažnosti J. V., B., proti porušovaniu jeho základného práva na „užívanie majetku“ Sociálnou poisťovňou, B., a jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojení s § 30 a s § 138 Občianskeho súdneho poriadku takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť J. V. o d m i e t a .
2. Žiadosti J. V. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. mája 2007 doručené podanie J. V., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“, ktorou

namieta porušovanie svojho základného práva na „užívanie majetku“ Sociálnou poisťovňou, B. (ďalej len „poisťovňa“). Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Keďže sťažnosť v predloženom znení nebolo možné považovať za kvalifikovanú podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 12. júna 2007, aby ju v lehote 10 dní od doručenia doplnil podľa poučenia ústavného súdu obsiahnutého v tomto liste a zároveň ho upozornil, že ak sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ reagoval na výzvu podaním doručeným ústavnému súdu 20. júna 2007. V ňom je okrem iného uvedené:

„V roku 1981 som utrpel pri naskakovaní na vlak úraz pravej dolnej končatiny s rozsiahlou devastáciou mäkkých tkanív, preto mi musela byť dolná končatina v stehennej kosti amputovaná. ...

V roku 1988 mi bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, ktorý mi priznali zo životného minima, nakoľko som nemal odpracované roky. Pri zhoršení zdravotného stavu... mi od 13. 1. 1991 priznali plný invalidný dôchodok s bezvládnosťou, ktorý mi už v roku 1994 neprávom odobrali... Voči tomuto rozhodnutiu som sa odvolával dokonca na Súde SR, kde mi bolo oznámené, že sa mi upravil zdravotný stav a sociál. poisťovňa rozhodla teda správne.“

Z podania ďalej vyplýva, že sťažovateľ si 9. septembra 2005 podal žiadosť o priznanie invalidného dôchodku a následne ďalšiu, pričom s rozhodnutím poisťovne, ktoré mu bolo doručené 19. januára 2006, nie je spokojný, keďže *„V tomto rozhodnutí boli opäť nezmyslené údaje, ktoré pracovník, ktorý mal na zodpovednosť rozhodnutie úmyselne v tejto veci skresľoval a to napríklad dobu, od kedy som poberateľom inv. dôchodku, ako aj základ*

opätovného prepočítania vymeriavacieho základu zamestnanca, ale aj posúdenia miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť“.

Sťažovateľ priložil ku svojmu podaniu tiež kópiu rozsudku Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Sd 51/06-48 z 30. januára 2007, z ktorého vyplýva, že proti rozhodnutiam poisťovne č. 670 807 1942 z 3. januára 2006, č. 670 807 1942 z 25. mája 2006, č. 670 807 1942 z 29. mája 2006, ktorým bolo zrušené rozhodnutie poisťovne z 3. januára 2006, rozhodnutie č. 670 807 1942 z 29. mája 2006 o zvýšení invalidného dôchodku a rozhodnutie č. 670 807 1942 z 2. júna 2006 podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd označeným rozsudkom tak, že napadnuté rozhodnutia poisťovne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia označeného rozsudku krajského súdu vyplýva, že poisťovňa vydala napadnuté rozhodnutia na základe právnych predpisov, ktoré v dôsledku nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 25/05-51 zo 7. júna 2006 stratili účinnosť, a preto po vrátení veci na ďalšie konanie bude poisťovňa povinná opätovne rozhodnúť o výške invalidného dôchodku sťažovateľa v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi, t. j. v súlade so zákonom č. 529/2006 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

K svojmu podaniu doručenému ústavnému súdu 20. júna 2007 sťažovateľ priložil tiež riadne vyplnené a potvrdené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu v právnej veci, ako aj potvrdenie poisťovne o výplate dôchodkových dávok z 18. júna 2007, z ktorého vyplýva, že v súčasnosti poberá invalidný dôchodok v sume 4 336 Sk.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa a jeho doplnenia sa dá usúdiť, že ochrany ústavnosti sa dožaduje preto, že rozhodnutiami poisťovne, ktorými bola určená výška jeho invalidného dôchodku, boli podľa jeho názoru porušené jeho základné práva a slobody.

Zo sťažovateľom predloženej kópie rozsudku krajského súdu č. k. 5 Sd 51/06-48 z 30. januára 2007 vyplýva, že v predmetnej veci konanie nie je skončené, keďže poisťovňa, resp. jej organizačná zložka bude povinná po zrušení svojich predchádzajúcich rozhodnutí o výške invalidného dôchodku sťažovateľa krajským súdom opätovne rozhodnúť v súlade s platnými právnymi predpismi, pričom sťažovateľ bude mať právo podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie podľa § 214 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a následne prípadne dať návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia všeobecným súdom (v prípade sťažovateľa

krajským súdom) na základe príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť nie je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde prípustná, keďže sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatoval, že táto ani po jej doplnení neobsahuje všetky náležitosti, ktoré musí obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v zmysle požiadaviek ustanovených v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde, keďže okrem iného neobsahuje označenie základných práv a slobôd, ku ktorých porušeniu malo rozhodnutiami poisťovne dôjsť (právo „na užívanie majetku“ označené sťažovateľom nie je v podobe uvedenej sťažovateľom obsiahnuté v ústave ani medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom) a neobsahuje ani kvalifikovaný návrh (petit), na základe ktorého by mohol vo veci ústavný súd rozhodnúť.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol (bod 1 výroku tohto uznesenia) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že v danej veci nie je sťažnosť prípustná v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

III.

Ústavný súd sa zaoberal tiež žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a s § 138 OSP môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie

nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd pri preskúmaní žiadosti konštatoval, že sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu požiadal a jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery odôvodňujú, aby mu bol ustanovený právny zástupca, t. j. sú splnené len dva predpoklady na to, aby sa jeho žiadosti vyhovel.

Z odôvodnenia uvedeného v časti II tohto uznesenia vyplýva, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv a slobôd môže účinne domáhať prostredníctvom opravných prostriedkov, ktoré mu účinne poskytuje tak zákon č. 461/2003 Z. z., ako aj OSP, a preto sa v danom prípade predčasne uchádza o ochranu svojich práv prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu, t. j. v jeho prípade ide o zrejme bezúspešné domáhanie sa ochrany ústavnosti (tretí predpoklad pre ustanovenie právneho zástupcu).

Na základe toho ústavný súd žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júla 2007